

COLLEGE VAN BEROEP

van de NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN,
bij afkorting aangeduid als NOAB.

Beslissing inzake het op 16 januari 2024 ingediende hoger beroep, ingesteld door:

de heer **A**, wonende te **B**, hierna: “klager”,

van de uitspraak van het Tuchtcollege van NOAB met nummer TC 81/2023, gedaan en aangetekend in afschrift aan partijen verzonden op 22 november 2023 (hierna: “de bestreden uitspraak”),

inzake de door klager bij schrijven van 21 april 2023 bij NOAB ingediende klacht tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **C B.V.**, gevestigd en kantoorhoudende te **D**, NOAB-lid, hierna: “betrokkene”.

1. Verloop van de procedure

1.1. Het College van Beroep (verder ook te noemen: “het College”) heeft kennisgenomen van de in deze zaak gewisselde en aan partijen bekende stukken, waaronder:

- a) de bestreden uitspraak, en de daarin vermelde processtukken;
- b) het op 16 januari 2024 daartegen door klager ingediende hoger beroepschrift (met bijlagen); en
- c) het verweerschrift in hoger beroep van betrokkene, per e-mail ontvangen op 19 april 2024.

1.2. Klager heeft het voor het instellen van het hoger beroep verschuldigde bedrag aan gedingkosten ad € 500,- tijdig betaald.

1.3. In overleg met partijen is bepaald, dat de mondelinge behandeling van het hoger beroep zal plaatsvinden op maandag 23 september 2024 om 11:00 uur in het gebouw van NOAB in 's-Hertogenbosch. Op deze zitting zijn toen verschenen en gehoord, klager alsmede, betrokkene, vertegenwoordigd door haar bestuurder mevrouw E, vergezeld van haar gemachtigden de heer mr. F en de heer G (H B.V.).

1.4. Partijen hebben bij gelegenheid van voormelde zitting hun standpunten toegelicht en hebben geantwoord op vragen van het College.

1.6. Aan het slot van de mondelinge behandeling heeft het College het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak binnen een termijn van – zo mogelijk – zes weken op het hoger beroep aangekondigd. Deze termijn is niet gehaald als gevolg waarvan de griffier partijen op 5 november 2024 heeft bericht dat de termijn met zes weken werd verlengd.

2. Voorgeschiedenis

2.1. Op grond van de stukken van het dossier in eerste aanleg en in beroep, alsmede hetgeen door partijen ter zitting is verklaard en niet of onvoldoende door de wederpartij is weersproken, neemt het College van Beroep, als vaststaand aan, de feiten en omstandigheden zoals verwoord onder overweging 1.1 tot en met 1.4 en 3.1 tot en met 3.5 in het vonnis van het Tuchtcollege in eerste aanleg.

3. Uitspraak van het Tuchtcollege

3.1. Het Tuchtcollege heeft op grond van de overwegingen, zoals vermeld onder 5. *DE BEOORDELING*, in de bestreden uitspraak beslist tot onbevoegdverklaring voor zover (een der) partijen een vordering tot schadevergoeding zou wensen in te stellen of anderszins zich tot de civiele rechter willen wenden. Voorts tot volledige ongegrondverklaring van de klacht, onder bepaling dat een samenvatting van de uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie via de digitale nieuwsbrief en/of website van NOAB.

4. Beoordeling van het geschil in hoger beroep

4.1. Over het hoger beroep en het daartegen gevoerde verweer overweegt het College als volgt.

4.2. Betrokkene is NOAB-lid en is derhalve onderworpen aan de statuten en reglementen van de NOAB en bijgevolg was het Tuchtcollege bevoegd kennis te nemen van de door klager ingediende klacht en is ook het College bevoegd kennis te nemen van het door klager ingestelde hoger beroep en dat te behandelen.

4.3. Klager heeft hoger beroep ingesteld binnen twee maanden na de datum van toezending van de uitspraak in eerste aanleg, zoals artikel 24 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB, zoals vastgesteld in de ledenraad van 24 november 2021 voorschrijft en is dan ook ontvankelijk in het hoger beroep.

4.4. Het NOAB-lidmaatschap is een keurmerk voor vakinhoudelijke kwaliteit. Dit heeft tot gevolg dat buitenstaanders en cliënten onderscheidende betekenis toekennen aan het NOAB-lidmaatschap. Daarbij geldt dat het handelen van een enkel NOAB-lid zijn weerslag kan hebben op de manier waarop tegen de andere NOAB-leden en de vereniging NOAB als zodanig wordt aangekeken en daardoor gevolgen kan hebben voor hun beroepsuitoefening en voor het aanzien van de vereniging NOAB als zodanig. Als een NOAB-lid zich zodanig gedraagt dat daardoor het vertrouwen in het NOAB-kwaliteitskeurmerk wordt beschadigd, is naar het oordeel van het College sprake van gedragingen in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB-administratie- en belastingdeskundige betaamt en waarvan hem daarom een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

4.5. Grieven

4.5.1. Ter zitting heeft klager nadrukkelijk gesteld dat hij eigenlijk maar één (1) klacht heeft, namelijk het verwijt dat betrokkene buiten hem om en dus zonder zijn toestemming stukken uit zijn klantdossier met derden, waarmee bedoeld de nicht en mede-erfgenaar van klager (mevrouw I), heeft gedeeld. Klager stelt daardoor te zijn benadeeld. Niettemin blijkt uit het beroepschrift en de nadere schriftelijke en mondelinge toelichting daarop, dat klager deze klacht onderverdeelt in vier (4) elementen. Het College zal daarop ingaan.

4.5.2. Meer in concreto signaleert het College de navolgende elementen:

a. Onjuist toetsingskader dat het Tuchtcollege heeft gebruikt voor de beoordeling van het verstrekken van de stukken aan de (gemachtigde van de) andere erfgenaar die bij het Tuchtcollege zijn ingebracht door klager, dan wel dat dit onvoldoende is gemotiveerd. De stukken die bij het Tuchtcollege zijn ingebracht door klager betreffen de twee (gedeelten van) schenkingsovereenkomsten uit 2014 en 2015.

b. Schending van artikel 6 van de NOAB-Leveringsvoorwaarden: klager zijn privacy is geschonden die voortvloeit uit de overeenkomst van opdracht die de (wijlen) ouders van klager hebben gesloten met betrokkene.

c. Schending van artikel 6 en 19 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB: klager stelt dat betrokkene zich niet heeft gehouden aan deze artikelen door vertrouwelijke en administratieve stukken te delen met derden.

d. Klager stelt dat door de verstrekking van de documenten door betrokkene aan de wederpartij (de andere erfgenaar) in de gerechtelijke procedure de rechtbank is gemanipuleerd dan wel is misleid.

4.5.3. Waar het gaat om het hiervoor onder sub a. gestelde overweegt het College dat zij niet volgt de stelling van klager dat het Tuchtcollege in eerste aanleg onvoldoende heeft gemotiveerd dat en waarom de twee schenkingsovereenkomsten die mede bepalend waren voor de vaststelling van de omvang van de nalatenschap, wel aan de andere erfgenaam, i.c. mevrouw I, ter hand mochten worden gesteld. Het Tuchtcollege heeft dit met name onder overweging 5.4 van haar oordeel duidelijk onder woorden gebracht. Het College van Beroep neemt die overwegingen van het Tuchtcollege over en voegt daaraan toe dat klager kennelijk miskent dat mevrouw I niet zomaar een derde was en is, maar samen met hem erfgenaam was in de onderhavige nalatenschap van zijn ouders. Daaruit vloeit voort dat ook mevrouw I recht had op alle stukken die de omvang van de nalatenschap konden bepalen. Tussen klager en mevrouw I moest uiteraard een gelijk speelveld bestaan, hetgeen klager niet heeft betwist. Dat betrokkene degene is geweest die de stukken aan mevrouw I ter hand heeft gesteld, is daarbij juridisch niet relevant. Betrokkene was immers gehouden die stukken desgevraagd aan haar ter hand te stellen.

4.5.4. Ook uitsluitend tuchtrechtelijk, waarover de tuchtorganen van NOAB bevoegd zijn te oordelen, wordt hetgeen hiervoor onder 4.5.3. is overwogen niet anders. Als element b. stelt klager dat betrokkene artikel 6 van haar leveringsvoorwaarden heeft geschonden. Het College oordeelt dat leveringsvoorwaarden betrekking hebben op de zakelijke uitwerking van een (de) dienstverlening tussen partijen. Schending daarvan zou tot een civiel geschil kunnen leiden, maar leidt niet noodzakelijkerwijze tot een tuchtrechtelijk verwijt. Het College neemt dan ook aan dat klager zich primair wil beroepen op artikel 6 van de Gedragsregels van NOAB. De tekst van dit artikel is door het Tuchtcollege integraal overgenomen in haar oordeel van 22 november 2023. De kern daarvan is dat het NOAB-lid aan anderen geen mededelingen mag doen omtrent zaken met een vertrouwelijk karakter. Het College neemt over hetgeen het Tuchtcollege daarover in haar oordeel van 22 november 2023 onder 5.4 heeft overwogen. In zijn algemeenheid geeft dit artikel een strak voorschrift aan het NOAB-lid ter bescherming van de belangen van de cliënt, echter de uitzondering die in het artikel ook is omschreven, gaat hier op. Betrokkene werd immers geconfronteerd met het wettelijke recht van mevrouw I op kennisneming van de stukken omtrent de nalatenschap. Betrokkene heeft daarom de privacy van klager niet geschonden (element b.) en niet gehandeld in strijd met het bepaalde in artikel 6 van de Gedragsregels (element c.).

4.5.5. De schending van artikel 6 van de Gedragsregels werd hiervoor beoordeeld. De schending van artikel 19 van de Gedragsregels (element c.) is voor het eerst in hoger beroep door klager opgevoerd en daarom is dat beroep niet ontvankelijk, gelet op eerdere en constante jurisprudentie van het College. Ten overvloede voegt het College daar nog aan toe dat het beroep op artikel 19 ogenschijnlijk ook op een denkfout van klager berust. Het artikel beoogt de situatie te regelen waarin het NOAB-lid diensten aan twee partijen die met elkaar in conflict of onderhandeling zijn, verleent. Uit niets is gebleken dat betrokkene op enig moment ook aan mevrouw I diensten heeft verleend in de zin zoals in dit artikel bedoeld.

4.5.6. Het hiervoor als sub d. opgevoerde element is naar het oordeel van het College onvoldoende onderbouwd en reeds daarom al niet voor opvolging vatbaar. Uit niets is aan het College gebleken dat door de verstrekking van de onderhavige documenten de gerechtelijke procedure tussen klager en mevrouw I bij de rechtbank Rotterdam is gemanipuleerd dan wel dat de rechtbank daardoor is misleid.

4.5.7. Gelet op het voorgaande verwerpt het College van Beroep de grieven van klager.

5. Conclusie

5.1. De slotsom is dat het hoger beroep niet-ontvankelijk, althans ongegrond is en de bestreden uitspraak wordt bevestigd. Op grond van artikel 24, lid 7 van het Reglement Tuchtrechtspraak bestaat geen aanleiding aan klager de door hem voor het instellen van hoger beroep betaalde gedingkosten ad € 500,- te vergoeden.

5.2. Het College acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking via de digitale nieuwsbrief en/of website van NOAB van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

6. Beslissing

Het College van Beroep

1. Verklaart zich onbevoegd indien en voor zover (een der) partijen een vordering tot schadevergoeding wil instellen, waartoe immers de civiele rechter bevoegd is;
2. Verklaart de grieven van klager niet-ontvankelijk of ongegrond;
3. Bevestigt de bestreden uitspraak, voor zover relevant met aanvulling of aanpassing der gronden;
4. Bepaalt dat een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak openbaar wordt gemaakt via de digitale nieuwsbrief en/of website van NOAB.

Aldus beslist op 10 december 2024

door mr. G.G. Vermeulen, voorzitter, prof. dr. mr. M. Pheijffer en mr. J.P.D. van de Klift, leden, in aanwezigheid van mrs. M.M. Melo en V.S. Voogt-Prijn, griffiers. De uitspraak is alleen door de voorzitter en een van de griffiers ondertekend.

M.M. Melo

G.G. Vermeulen

Afschriften van deze uitspraak zijn per e-mail aan partijen, het Tuchtcollege, het bestuur van NOAB en de directeur van NOAB verzonden op 12 december 2024

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.